

følger Forslagsstilleren. Det, der synes at have manglet den Gang da Regeringen fremsatte sit Lovforslag, nemlig en grundig, indgaaende og solid Overvejelse, vil man kunne tilvejebringe i en Kommission. Vi kunde da ende med det, hvormed Regeringen burde have begyndt. Jeg vil med denne Motivering tillade mig at anbefale mine Meningsfæller at stemme for Forslaget om Overgang til Dagsordenen“.

Efter at *Enevold Sørensen* havde anbefalet sine Parti-fæller at stemme imod den foreslaade Afvisning af Sagens Behandling, udtalte *Rottbøll* :

„Jeg skal i Tilslutning til, hvad den ærede Forslagsstiller (Frijs) sagde, ogsaa betone, at Regeringsforslaget vel har mange Venner i det radikale og socialdemokratiske Parti, men at de faktiske Forhold dog er saaledes, at Regeringspartiets eget Mindretal indenfor Udvalget ikke indstiller Regeringsforslaget til Vedtagelse, men indskrænker sig til at foreslaa, at man skal forkaste Højres Ændringsforslag. Det er betegnende for Situationen, at naar jeg siger om Regeringsforslaget, at det faar sin Tilslutning væsentlig fra radikal og socialdemokratisk Side, saa maa jeg paa den anden Side indrømme, at det Ændringsforslag, jeg har været med til at stille, og som den højtærede Konsejlspræsident betegnede som modtaget med stor Begejstring i en Del af Højres Presse eller i et enkelt Blad, det mødes i Virkeligheden i ethvert Tilfælde ikke med saa overdreven stor Begejstring hos mig. Jeg har været med til at stille det, fordi det var umuligt at fremkomme med noget andet Forslag.“

„Begge de Forslag, jeg her har nævnt, har altsaa fra de forskellige Sider egentlig ikke faaet nogen begejstret Tilslutning, og fra hver af de forskellige Sider er det sagt, at Modpartens Forslag kan ikke betragtes som Forhandlingsgrundlag. Jeg vil da spørge Tinget, om man i Virkeligheden tror, at man gennem et Fællesudvalg, som har 14 Dage, maaske 3 Uger, at arbejde i, skulde kunne komme ind paa et nyt Grundlag og enes om et saadant“,

et Spørgsmaal, som Taleren mente nødvendigvis maatte besvares benægtende, hvorefter han anbefalede at stemme for Dagsordenen.

Efter at under den paafølgende Diskussion Brandes og Harald Jensen havde anbefalet at stemme imod Dagsordenen, skredes der til Afstemning, ved hvilken Forslaget til Dagsordenen vedtoges med 33 St. mod 31 (fraværende — med anmeldt Forfald — var: Falbe-Hansen). For Dagsordenen stemte: Poul Rasmusen, Tvede, Birch, Bramsen,